

Најважније је да има воље за разговор, за компромис. Када се сетимо недавне прошлости, у којој су нефлексибилност и непопустљивост за компромис олакшали највеће прогоне Срба из Хрватске и с Косова, онда ће, надам се, и онима који су склони да брзо заборављају бити јасније да је политика одбијања разговора и компромиса врло опасна – каже у интервјуу за »Блиц« Соња Лихт, председница Спољнополитичког савета Министарства спољних послова Србије.

Лихтова сматра да је предлог српске резолуције садржински сасвим добар јер »омогућава почетак озбиљних разговора између Београда и Приштине, управо онакав дијалог за који се заложил и господин Заниери када је, пре неколико дана, посетио Београд«. Будући да се залаже за договор са ЕУ, председница Спољнополитичког савета каже да је компромис могуће постићи уколико Србија одустане од захтева да се о Косову расправља у Генералној скупштини УН.

- Мени се од самог почетка чинило да је основна замерка ЕУ и САД била више на форму него на садржај. После посете министра Вестервелера јасно је и да ЕУ не жели да се расправа и даље настави под сводовима УН, односно да не жели да се дебата о Косову и додатно уврсти као тема на дневни ред заседања Генералне скупштине, што се тражи нашом резолуцијом. Будући да ће Косово остати на дневном реду Савета безбедности у сваком случају, те да расправе у Генералној скупштини (као ни резолуције) нису обавезујуће, верујем да је то једно од питања по којем би се могао постићи компромис. Уосталом, наши званичници ни у једном тренутку нису одбијали разговор. Мислим да је то мудар приступ.

Какав је значај резолуције? Да ли би се њом анулирало неповољно мишљење суда, како тврде у врху власти?

- И у случају да буде прихваћена у садашњој верзији од већине у Генералној скупштини, што је малтене немогуће замислити, резолуција не може да анулира мишљење Међународног суда правде. Она само може да понуди политичку интерпретацију ове пресуде, као што, уосталом, ни Скупштина Србије не може да анулира пресуду Врховног

суда Србије.

Ризикује ли Србија своју европску будућност инсистирањем на резолуцији, с обзиром на то да су се највеће светске силе јако изнервирале што је Србија повукла тај потез?

- Бојим се да је, према нашем обичају, и само ваше питање постављено у превише оштрој форми. Нити мислим да Србија ризикује своју европску будућност, нити мислим да су се највеће светске силе јако изнервирале. Сигурно је да чланице ЕУ много више воле да су они који су на путу да им се придруже у перманентној консултацији и сагласју с њима, па и да их слушају. Међутим, не смемо да заборавимо да је сама ЕУ изграђена на компромису, да је навикла на стално усаглашавање различитих ставова и интереса. Стога, не верујем да се оваквим ситуацијама, а искрено се надам да ће их убудуће бити све мање, угрожава наша европска будућност. Оне могу да успоре поједине фазе, али ако наставимо да јачамо борбу против организованог криминала и корупције, обезбеђујемо све чвршће правне и административне гаранције за инвестиције и привредну сарадњу, инфраструктурно и енергетски оснажујемо Србију и повезујемо је с регионом, образовно, научно и културно је чинимо делом европског простора - онда јачамо и своју европску перспективу. Наравно, и политичка и дипломатска сарадња, као и узајамно разумевање, веома су значајне претпоставке нашег приближавања ЕУ јер без јасно изражене жеље да budete део једног ексклузивног клуба, нико вас у њега неће ни звати нити учлањивати. Наши грађани су на свим изборима од 24. септембра 2000. до данас ту жељу јасно исказали, те свака озбиљна и одговорна политичка гарнитура ту вољу мора да поштује и следи.

Да ли сте поруке Вестервеллеа разумели као ултиматум Србији: или Косово или ЕУ?

- То није био ултиматум већ јасно, недвосмислено исказан став да Немачка неће променити своју одлуку у вези с признавањем Косова, али да је уверена да је Србији место у ЕУ, као и целокупном региону у којем се налазимо. Важно је да је министар спољних послова најутицајније чланице ЕУ, у којој живи преко пола милиона наших сународника и која је један од наших најзначајнијих спољнотрговинских партнера, разговарао с највишим представницима државе и политичких странака, али је веома важно да се састао и са учесницима програма Фонда „Зоран Ђинђић” у згради Универзитета у Београду и на тај начин симболички послао поруку да Немачка подржава континуитет демократских промена у Србији.

Како видите шансе да се српска резолуција, без подршке ЕУ, усвоји у ГС УН?

- Мислим да су шансе да резолуција добије већину веома мале. Последице неприхватања нису превише значајне као ни евентуално прихватање. Не само да ове резолуције нису обавезујуће већ, подсећам, постоји велики број резолуција ГН УН које стране у сукобу, односно поједине велике силе нису никада уважиле. Њихов значај је рекла бих, пре свега, морално-политичке природе. Но за наше будуће односе с ЕУ и САД, укључив и питање Косова, веома је важно да дођемо до компромиса.

Сматрате ли да би Србија признала независност Косова уколико би почела техничке преговоре са Приштином?

- Не сматрам. Признање или је експлицитно или га нема. Много пута је ових дана и година поновљено да Западна Немачка није признавала Источну Немачку, али је с њом била у веома развијеним, првенствено економским односима.

(Блиц онлајн)